

РОТАРИ®

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ

БРОЙ 4-5/1998 г.

В БЪЛГАРИЯ

Лекциите на
дистрикт гуверньора

Конференцията на РИ
в Индианаполис '98

Още подробности
за "Титаник"

**Семинар за
елект президенти**

Конференция на Дистрикт 2480 май 1998 г., Варна

Образовай. Образовай. Образовай.

Наскоро прочетох един доклад за общото състояние на образованието на младите хора и бях изумен като научих, че в 39 страни не съществува задължително образование. От тия в 10 страни процентът на грамотните е под 75. Дори още по-лошо - в от тези страни докладват за процент на грамотност под 50. Повечето от тези нации са изправени пред сериозни икономически и социални предизвикателства. Без образовано население проблемите на бедността, елага, здравеопазването, замърсяването на околната среда и гражданското недоволство ще стават все по-голяма пречка по пътя към мира и благоденствието, докато светът преминава в следващото столетие.

През тази година Ротари клубовете по целия свят откликнаха на повика за борба с бедността и елага като Обществен враг номер едно. Ротарианците са сложили началото и подкрепят хуманитарните дейности във всяко кътче на света, за да облекчат най-посибните и неостанали проблеми, породени от бедността и елага. Но, разбира се, като нахраним младите и осигурим прилични жилища и облекло, ние само започваме битката.

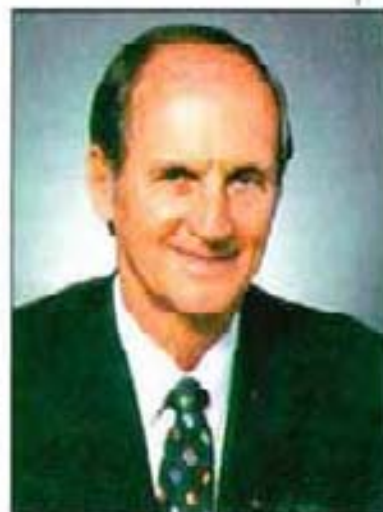
Най-силното оръжие, с което светът може да си послужи срещу бедността и елага и най-мощният инструмент за световното разбиране и мир е образованието. Не можем да постигнем съществен напредък в усилията си да извадим хората от бедността, ако не ги научим да четат, пишат и смятат. Сега, когато светът е един огромен пазар, никой не може да спъва с върха на пръста си гори на най-малкото стъпало на икономическата стълба, ако не притежава тези основни умения. Приятелю ротарианци, има голяма разлика между това да бъдеш беден и да живееш в бедност - много голяма разлика. Много от нас израствахме бедни, но ние не бяхме пленници на бедността. Чрез задължителното образование ние имахме шанса да развием кръв на бедността и да се издигнем, шанс, който милиони по света нямат.

Като обществени лидери ротарианците могат да подпомогнат образованието, като работят с местните агенции и училища, като използват програмите за развитие на образователните проекти на фондацията „Ротари“, и като убеждават правителствата да приемат задължителното образование. През последните месеци научих за усилията на ротарианците да подпомогнат образованието. В Еквадор правителството топло посрещна плана на ротарианците да повишат националните образователни стандарти. В Йоханесбург, Южна Африка, ротарианците са помогнали за основаването на Дом на грамотността, една институция за обучение на възрастни, подпомогната от много неправителствени организации в САЩ, ротарианците от Полу Бийч, Хавай, спонсорираха проекта „Чети ми“ в началното училище в Колоа. А ротарианците от Тулса, Оклахома, са наставници на учениците от училище „Селия Клинтън“. Има ототични групи примори.

Аз подтиквам ротарианците по света да работят в своите общества и да се приобщават към битката срещу неграмотността. Един от методите е да се работи с агенциите и правителствата за осигуряване на възможно най-задължително образование.

Често казвам, че ако Ротари интернешънъл приеме една постоянна тема, тя трябва да бъде: „Образовай. Образовай. Образовай“. Образованието е основа на просперитета. Просперитетът води към мира.

Ние можем да докажем, че Ротари се грижи, както подпомагаме и издигаме образованието в света: местно, национално, регионално и световно общо.

*Уважаемите читатели,
драги приятели!*

Посвещаваме този брой на най-голямата годишна среща на ротарианските клубове от България. Означае, че нашият Дистрикт 2480 е съставен от две националности. Това изисква провеждането на Дистрикт конференцията да бъде в два семинара за електр. президенти. Тази година ще бъде в Йоанина - Гърция, и във Варна - България.

Повече от 100 ротарианци от 20 Ротари клуба и 4 Ротаракс клуба се събраха в Международния дом на учениците в курорта „Св. Константин“, за да се срещнат с новия дистрикт губернор за 1998/99 г. г-н Хайнц Кунио.

Нашият приятел от Варна под ръководството на президента г-р Борис Корновски и електр. президента Валентин Йосифов показаха изключително умение в организирането на такава конференция, за което от името на присъстващите още веднъж им благодарим! В броя сме публикували голяма част от изказванията на присъстващите, както и основните лекции, изнесени от дистрикт губернора г-н Кунио.

Изказвания направиха и други представители на РК от страната, но поради лоша фонограма и непредоставени материали от тяхна страна не са отразени в списанието. С голямо удоволствие издателят ще публикува материали, свързани с дейността на клуба и за инициативи с подкрепа на други клубове от страната.

Завършвам с призива за по-голяма активност от ваша страна с материали за дейността ви. Определете член от клуба, който персонално да отговаря за това. И още нещо, рекламата за вашата дейност ще спестите вече до 600 елитни представители на бизнеса в страната и в Гърция.

Желая ви успех през новата ротарианска година!

Наско Начев

Редактор:
Наско Начев

**Редакционна
колегия:**

Боян Попов,
журналист — София
Стоян Цанев,
художник — Бургас
Стефан Денков,
журналист — Варна
Митко Христов,
журналист — Стара
Загора

Антоний Софев,
художник — Русе
Георги Пампоров,
журналист — Смолян
Божидар Стойков,
филолог — Габрово
Цветан Колев,
издател — Плевен
Георги Минтаров,
журналист — Хасково
Стойко Стоянов,
журналист — Кърджали
Димитър Дуков,
журналист — Добрич

Отговорен секретар:
Петя Манова

Маркетинг и реклама:
Диана Леонтиева

Коректор:
Мария Дойкова

Издател:
фирма „Лубъл Н“
Наско Начев
Банкова сметка
в левове:
79078098-1000828018
ЦКБ — Пловдив

Address:
ROTARY IN BULGARIA
1, Gladstone Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. + 359 32/622 396
Fax + 359 32/620 770
E-mail:
nasko@balkansys.bg

Печат:
DEMAX Print - Петър
Китков, София

Участници в срещата

Авни Лунио - елект диспички губернатор
 Такас Мицобонес - секретар на Дистрикт 2480
 Джон Цифлакос - наст диспички губернатор
 Калто Киноу - зам.-дистрикт губернатор
 Наско Начев - издател на "Ротари в България"

Приветс Ротари клуб - Асеновград
 Петър Маринов - член

Ротари клуб - Бургас
 Калин Бързов - наст президент
 Кирил Миринчев - елект секретар
 Константин Коцев - президент

Приветс Ротари клуб - Велико Търново
 Паскал Паскалев - член
 Пламен Цанов - секретар

Ротари клуб - Варна
 Александър Димитров - член
 Вождаг Христов - член
 Борис Корновски - президент
 Валентин Йосифов - елект президент
 Валентин Тодоров - член
 Владимир Викторов - ковчежник
 Георги Лечев - член
 Красимир Даскалов - член
 Йордан Боев - член
 Константин Рачев - член
 Марин Йорданов - член
 Невелико Нежелчев - член
 Пламен Консулов - член
 Станчо Вълков - член
 Стефан Вълков - елект секретар
 Христо Рачев - член

Приветс Ротари клуб - Вудин
 Иван Ценов - президент
 Красимир Паскалев - член

Приветс Ротари клуб "Витоша" - София
 Свilen Симеонов - вицепрезидент
 Чавдар Жиров - секретар

Ротари клуб - Габрово
 Райнис Марков - ковчежник
 Румен Шумков - наст президент
 Стефан Стефанов - президент
 Тодор Шандурков - елект президент

Ротари клуб - Добрич
 Георги Калоянов - секретар
 Димитрин Рачев - елект секретар
 Донко Марев - елект президент
 Стоян Павлов - вицепрезидент

Приветс Ротари клуб - Казанлък
 Денко Денков - секретар

Ротари клуб - Кърджали
 Георги Давидов - елект президент
 Димитър Милев - президент
 Слави Конаков - секретар

Приветс Ротари клуб - Момича
 Любомир Иванов - президент
 Христо Петров - ковчежник

Ротари клуб - Пазарджик
 Петър Христов - елект секретар

Ротари клуб - Плевен
 Иван Симеонов - наст секретар
 Пламен Кинов - елект секретар
 Христо Алексиев - вицепрезидент

Ротари клуб - Пловдив
 Григор Михов - елект президент
 Донко Лечева - президент
 Димо Зафиров - наст президент
 Христо Гюлаев - елект секретар

Приветс Ротари клуб - Свищов
 Димитър Колев - президент
 Людмил Крумов - секретар

Приветс Ротари клуб - Сливен
 Николай Консулов - вицепрезидент

Ротари клуб - Смолян
 Людмил Цолов - член

Ротари клуб - София
 Антал Дистел - член
 Евгений Милчев - елект президент
 Петрозар Петков - елект секретар
 Теодор Милев - член

Ротари клуб - Стара Загора
 Николай Гаджев - елект президент
 Тодор Грудев - наст президент

Ротари клуб - Хасково
 Ляшко Лашев - елект президент
 Любен Атанасов - президент
 Петър Гюбелев - наст президент

Приветс Ротари клуб - Шумен
 Стойчо Попов - елект президент

Ротари клуб - Ямбол
 Владимир Попов - елект президент
 Любомир Котев - секретар
 Юрий Чобаников - президент

Ротаракт клуб - Варна
 Александър Александров - президент
 Пламен Русев - елект президент

Ротаракт клуб - Пловдив
 Анастас Вълков - президент
 Радослав Бозуков - елект президент

Ротаракт клуб - София
 Антоанета Алексиева - вицеелект президент
 Борiana Хинова - член
 Златан Емчев - член
 Христин Клявков - елект президент

Изказване на Джон Цифлакос

Благодаря ви за усещането, които положихте и поехте такава отговорна дейност, дадохте възможности на кадрите си за новата година да се срещнат с ръководителите на областта, да обменят опит, да представят себе си. А сега искам да ви представя един голям ротарианец - г-н Кунио със своята съпруга. В нашите среди присъства и помощник дистрикт гуверньорът г-н Калчо Хинов.

Също сред нас е и секретарят на новата област за новата ротарианска година. Предавам своите поздравя и от г-н Тъмас и от неговата съпруга, а така също и от всички експрезиденти. Дистрикт 2480 е единствената област от новите страни на новата

Източна Европа, който провежда два ПЕТС и две областни събрания. ПЕТС означава период за обучение, за да премине един ротарианец в новите президентски (управляващи) среди.

В заседателната зала

Защото проблемът на президента на Ротари интернешънъл е да се научи да управлява областта. Събрането е едно мероприятие, един форум, където се обсъждат решения за бъдещето. Затова ние с голяма сериозност се заемаме с работата си тук. Желая на всички успехи, ползотворна работа и съм убеден, че днес ще работим целия ден за една резултатна дейност на тази среща на кадрите на Ротари в България.

Благодаря много за това, че ме поканихте на това събрание от името на всички клубове, за това, че ме дарихте с една дилема. Моля благодарност към всички Вас е много голяма, но ви уверявам, че не съм направил нищо по-ново от това, което вие ще направите с новите ротарианци!

Благодаря ви!

Изказване на Калчо Хинов

Мое ротарианско самоназвание!
Скъпи мои приятели!

Извънредно се радвам, че ви намирам тук сред нас, за сериозната ползотворна работа, която вършите, за добрите резултати, които постигнахте и с които можем да се похвалим сега, на днешния ПКТС семинар!

България до войната е дистрикт. Със Закона за защита на държавата през 1941 г. са обявени извън закона ротарианските клубове като проангло-саксонски организации. През 1943 г. членът на Ротари клуб в София Петър Добровелски, който по това време работи в Министерството на вътрешните работи, конфискува архива на Ротари и клубовете са лишени изцяло от право на съществуване. През 1948 г. започва преследване на ротарианците, за да се стигне до 1951 г. и убийствена присъда над Ротари като профашистка организация.

Тази присъда до ден днешен не е отменена и мисля, че ние сме в дълг към нашата организация да поискаме по съответния законен ред преразглеждане на това дело и на това решение на тогавашния съд, тъй като то противоречи на истината. Ротарианци е имало и в Белене, обвинени в това, че са били ротарианци. Това е историята на Ротари. Тази история се завършва 10 години от иниципирането на новото ротарианство в България. В края на 1968 г. група от хора, видни интелектуалци, започнаха да мислят за възстановяването на ротарианството у нас. Това беше първата група, която постави този въпрос.

Незабавно след 10.10.89 г. в публичното пространство се явиха три групи, които през януари 1990 г. се обединиха и създадоха приватен клуб в София. Това беше началото.

Една година ние вече имаме 24 клуба в България. Независимо чартирани или не, всички те работят, живеят, развиват благотворителна дей-

ност, присъстват активно в обществения живот. Показателство за добрия членски състав и за това, че Ротари клубовете са побирали добре членовете си, е това, че много от нашите колеги, след като са станали ротарианци, далеч по-късно са избрани на изборни длъжности от обществеността. Това са кметове, това са депутати в различните парламенти досега, министри, вицепремиери, примери в различните правителства. Хубавото е, че липсва политическа окраска в нашата организация, точно така, както е присъщо за Ротари. Ротари не е политическа организация, но едновременно с това тя не е аполитична. Тя поддържа демократичните процеси, поддържа справедливостта, тя поддържа всичко, което е добро за човека, което е добро за нас, за нашите деца. И всички ние, обединени зад тези идеи, работим активно.

Камо се започне от първия клуб в София, втория - в Пловдив - всеки един от тях, провел редица мащабни инициативи, и стигнем до приватен клубове, като клуба в Свищов, който трябва да поздравим за това, че отвори Ротари страницата на българските Ротари клубове в Интернет. Ротари клубовете вече не са само Ротари клубове на България, а са Ротари клубове, присъстващи в световния мир. Какво да кажем за Ротари клуб в Хасково и РК - Кърджали, които развиват тесни добри връзки с нашите ротариански приятели от Северна Гърция. Разменят посещения. Нашите гръцки приятели предоставиха в трудния момент на етирната криза помощи за тези региони. Камо общо трябва да признаем и не само да признаем, а с гордост да кажем, че ротарианските клубове работят изключително активно.

Камо недостатък трябва да ка-

жем, че не умеем да отчитаме нашата работа. Не спазваме изискванията на Ротари импринишънл за отчетност. Лошо комуникираме с ръководството на дистрикта, често пъти дистрикт губернаторите не могат да установят връзка с наши Ротари клубове по чисто технически причини, че ние не сме дали промени в нашите телефони и факсове.

Т.е. ние имаме технически организационни проблеми. За да отстраним тези проблеми, ние с г-н Цифлакос, с г-р Аманасов, с г-н Наско Начев, с дистрикт губернатора г-н Кунио обсъждахме този въпрос на конференцията на дистрикта и стигнахме до извода, че би било добре да се създадат комисии. Въпрос, който ние вчера обсъждахме и с Вас. Би било добре да имаме комисии, които да е секретарят на областта България, които да подпомогат дейността на дистрикта. Финансова комисия, които да организира събирането на средства за работа в областта.

Ние трябва умеем успешно да благодарим на нашите عزیزи приятели че не плащаме членски внос за дистрикта, но едновременно с това ние би трябвало да събираме средства в рамките на областта България. Затова аз предлагам да благодарим на нашите عزیزи приятели за тяхното ре-

шение, което намалява финансовата тежест върху нашите членове. И приетата комисия, които ние създаваме, че трябва да работи, това е комисията по членството, свързана с подготвянето на документи за новите клубове - правилното водене на документи на клубовете. Това е една чиста административна комисия, която не би допуснала грешки от типа на тази, която бе допусната от РК - Плевен, по някакви причини да не изплати членския си внос, след като е събран. И да настъпят неблагоприятни последици за този клуб.

Същото е положението и за Русе, за съжаление и тук няма представител от този клуб. Тъй като териториално клубовете се разпростряха вече върху цялата страна, мисля, че тези комисии биха спомогнали много по-добре за цялостната организационна дейност на РК.

По обществената дейност. Ротари клубовете в България развиват изключително голяма хуманитарна дейност. Софийският Ротари клуб може би благодарение на това, че е в столицата, голяма част от даренията от чужбина минават през този клуб. Трудно е за кратко време да направя снимката на Ротари в настоящия момент.

Евгени Милчев, елект президент, РК - София

През изтеклата година работата на Комитета за служба на обществеността беше концентрирана около няколко главни задачи като:

- съвместни благотворителни акции с наши приятели от Ротари клубовете в Мадрид - САЩ, Дингълфинг-Лангв - Германия, „Болница без граници“ - Франция, Кобленц - Германия, „Ним Сен Жил Камаре“ - Франция и благотворителни мероприятия на клуба, проведени самостоятелно.

Чрез нашия приятел и посланик на Република Германия у нас Петер Метигер бе разработена и реализирана програма за оказване на хуманитарна помощ на четири социални заведе-

ния у нас, а именно: Дом „Майка и дете“, гр. София; дом за деца със заболяемо умствено развитие в с. Ведраре, община Правец; Дома за деца инвалиди в гр. Луковит; Дома за деца с физически недъзи в с. Три кладенци, община Враца.

От благотворителния пърг, проведен на бала, бяха събрани около 29 млн. лв., които бяха изразходвани за реставрацията на храма „Св. София“.

По предложение от Испанското посолство за оказване на хуманитарна помощ бяха разработени два проекта за: детската градина и училището за глухи деца с интернат в Павлово, гр. София; Трета АГ болница „Райна Княгиня“ в Княжево, гр. София.

Новото ръководство на РК - София, ще набележи конкретно разширяване на нашия план за работа през следващата година.

Дечко Дечев, президент, РК - Пловдив

Още от самото си създаване Ротари клуб - Пловдив, според силите си, се опитва да помаза на домовете за деца и юноши в града, като освен годишните стипендии, кошо раздаваме на нашия традиционен благотворителен колежен бал, пловдивските ротарианци с помощта на нашите приятели от чужбина помагат с храна, облекло и оборудване. Последният проект в нашия обласен беше осъществен с помощта на Ротари клубове от Южна Каролина - САЩ. В момента се закупува оборудване за над 12 млн. лв. за домовете "Рада Киркович" и Родопския пансион. Един от главните проекти в нашата програма е "Антидроза", Ротари клуб - Пловдив, отпечата брошурата "Наркотици! Опознайте ли вашето дете?", като за наше задоволство Министерството на образованието и науката я одобри като учебно помагало.

Друга наша програма е "Пловдив - екологично чист град". Пловдивските ротарианци успяха да привлечат най-добрите специалисти от съответните институции в града, в това число районни кметове, еколози и озеленители, като основната цел на то-

зи проект е съхраняване и възстановяване на растителността на пловдивските тепета. Комисията по екология към Ротари клуб - Пловдив, вече реализира скромни проекти от своята програма - със съдействието на район "Централен" успяхме да направим ротарианска алея на бул. "Свобода", като озеленихме суй малък район. С финансовото съдействие на Ротари клуб в град Цербс - Германия, беше извършена цялостна подмяна на "В и К" инсталацията в детската градина "Фридрих Урбих" - Пловдив. Наши приятели от Ротари клуб - гр. Кобленц, подкрепят управление "Старинен Пловдив", поемайки реставрацията на няколко къщи в Стария град и снабдяването на Първа общинска болница с медикаменти.

През изминалата година ние установихме контакт и с РК в град Гейне, Турция. Те приеха идеята нашето сътрудничество да започне от проекта "Антидроза". След това получихме съобщение от тях, че отпускат още една стипендия от 4000 \$.

Константин Коцев, елект президент на РК - Бургас

Тази година сякаш е година на президентите архитекти и това може би е един интересен повод, за да се съберем ние, като представители на тази професия, и по някакъв начин да отбележим това. С няколко думи ще ви запозная с това, което осъществихме през миналата година, и това, което предстои да направим тази година. Нашият ангажимент - спонсорството, е един изключително сериозен, продължителен и труден за извършване обект, за което Вероятно ще уведоим и нашите приятели от дистрикта, защото ще е необходима и каква сериозна външна помощ. През миналата година учредихме награда на името на РК - Бургас, която се връчва на ежегодния фестивал "Бургас и морето" за песен с най-истински бургаски характер. Нещо, което ста-

на традиция, и тя всяка година се очаква с удоволствие от изпълнителите. Участвахме активно в организирането и провеждането на музикалните дни в памет на Емил Чакъров - нашия именит съгражданин, починал доста рано, един от най-добрите ученици на Херберт фон Кирайн. Подпомогнахме и участвахме в организирането на бургаския "Влус-фест", свързан много пряко с анпи-СПИН кампанията, като главни организатори и участници в този фестивал, който също е и ежегоден международен форум. Провежда се всяка година през последната събота и неделя на месец август. Вие също ще бъдете добре дошли на този "Влус-фест", заповядайте да си спомним до-

брите стари времена, когато блусът беше нашият начин на живот. За следващата ротарианска година вече сме подготвили две благотворителни изложби - една в началото и в края на сезона. На тях ще се представят известни български художници. По отношение на кампанията „Антистрога“ ние ще продължим тази дейност с издаване на един стенов плакат, който ще поставим във всички училища

и всички места, посещавани от младежи. Друга инициатива, която ще продължи сега и през следващата година - РК ще бъде един от главните участници в програмата на Община Бургас за „Бургас 2000“. В момента в нашия ера се подготвя план за инициативите, с които Бургас ще посрещне 2000-та година. Разбира се, РК - Бургас, ще участва активно.

Валентин Йосифов, елект президент РК - Варна

През последните години това, което бих казал е радостно за ротарианската общност, е, че съществуват. Като съществено постижение бих изтъкнал нашата помощ към дистрикта за чартиране на РК в Добрич и подготовката за чартиране на РК в Шумен. Другото, което направихме за издигане на живота в ротарианската общност, е нашето организирано посещение миналата година през май на Конференцията на дистрикта в Солун. За съжаление всичко казано беше на език и бих казал, че не мога да окажествя резултатите от нашето посещение като много добри.

В последните 2 години ние изпратихме писма до около 128 РК в най-екологичните страни с едно честно и почтено представяне на проблемите на нашия спрян от зимата на

1996/97 г. С него този път протезирахме ръка за помощ. Според мен отзвукът не беше много добър, но все пак в нашата фондация ние получихме суми, възлизащи на над 10 000 ЛМ, които използвахме през тази зима, за да подготвим двата днешни дома под егидата на гръскари клуб „Надзирател“, като организирахме снабдяването на тези два дома с месо през последната зима.

Като елект президент считам, че по линия на общността трябва да издигнем връзката между нас, ротарианците, на едно ниво, качествено ниво, и на второ място, въпреки, че България вече се развива като нормална държава, да преминем от това, да се занимаваме само с проблеми от благотворителен аспект, а да се обърнем към проблеми, които са на нашите населени места в културен и икономически аспект. В това отношение искам да изразя възхищението си от това, което правят приятелите от Бургас.

Петър Христов, елект секретар, РК - Пазарджик

Една от най-важните инициативи на благотворителната изложба в помощ на кръводаряването, организирана съвместно с Художествената галерия в Пазарджик, БЧК, общината и Съюза на българските художници. Събраните средства бяха предоставени на Кръвопреливния център в

град за закупуване на консумативи. Преди Колеца организирахме продажба на коледни картички по мотиви на рисунки на деца от Детския дом за сираци. Средствата бяха предоставени на същия дом. Като най-важното събитие в нашия Ротари живот мога да изтъкна пролетния благотворителен бал. Този бал организирахме вече за трети път и интересът сред обществеността в града нараства. На него присъстваха депутати от

нашият избирателен район, представител на местната власт, бизнесмени и др., съпричастни към нашата цел. Идеята ни беше да помогнем на децата с неравноспойно социално положение. Това са 8 деца сираци, на които сме помагали и в предишни години.

Самият бал протече в много приятна атмосфера. Кулминацията беше провеждането на шърт за карпини и стапуетка, създадени от пазарджикски художници, някои от които - членове на клуба. От този шърт се събраха 4 000 000 лв., половината от които бяха насочени за дарения. От

куверти, лотария и други дарения бяха събрани още 2 млн. лв., които също са предвидени за благотворителност.

Имаме впечатление, че РК работи добре в региона, но нямаме достатъчно добра връзка и информация едни за други. Работим много по-малко във века на съвременните технологии и компютърна мрежа на Интернет. Чрез създаване на електронни пощи в повече клубове бихме могли да си разменяме в оперативен план повече информация и съобщения. Приемаме това като предложение, одобрено за една бъдеща дискусия.

Стефан Стефанов, РК - Габрово

Уважаеми приятели ротарианци, имам удоволствието да ви поздравя от името на ротарианците от световната столица на хумора и сатира - Габрово.

През тези няколко години създадохме контакти с наши приятели ротарианци в Германия, щата Флорида, САЩ, в Англия. Поддържахме кореспонденция с приятелите от Австралия, наши гости бяха ротарианци от Южна Каролина, от Лос Анджелис и приятелите ни от Гърция.

За тези няколко години РК - Габрово, увеличи своите контакти с приятели в целия свят.

Какво направихме ние през 1997/98 г. Докато повечето от приятелите говорят за раздадени помощи на възрастни хора, социално слаби, ние се обърнахме към бъдещото поколение на България - децата. Нашето внимание беше насочено към оказване на социална помощ, изразяваща се в ежедневно осигуряване на топла закуска на 80 деца в две училища - „Ран Восилек“ и „Христо Ботев“. Осигурихме финансова помощ от нашите приятели в Германия за закупуване на битова техника. Осигурихме парични средства за закупуване на материали за освежаване на жилищата и помещенията, в които се обучават децата от Дома за юноши.

С помощта и спонсорството на РК - Габрово, членовете на Ротаракт в Габрово организираха младежки купон на тема „СПИД и наркотици“ на площада пред кметството, който предизвика голям интерес сред младежта в града. С особена гордост ис-

кам да споделя с вас, че от 30 дни ротарактори влязоха в страниците на Интернет и благодарение на тях светът ще знае още много за нас.

От 16.05.98 г. след спечелването на обявения конкурс в Габрово започва провеждането на Деня на Европа „Габрово '98“ под патронажа на кмета на града. Голям принос в организирането и провеждането му имат и членовете на нашия клуб. Особено маестро Манол Цокан, г-р Тодор Шандурков и Божидар Стойков. Имам удоволствието от името на всички приятели в нашия клуб да ви покана всички български ротарианци да бъдете гости на този Евроден „Габрово '98“.

Освен хубавите неща, които ви представих, ще отправя и една криптика към нас, членовете на РК - Габрово. Съжалявам много, че досега не сме изпълнили задачата си да чартиряме приватен клуб в Велико Търново.

г-р Любен Атанасов, президент, РК - Хасково

Скъпи приятели, имам удоволствието да ви предам поздравите и пожеланията на членовете на РК - Хасково, за успешна дейност на нашия семинар.

РК - Хасково, е чартиран на 11.04.1996 г. Бордът на директорите на клуба си постави за задача при встъпването си в длъжност да постигне разбирателство, поносимост и коректна целост в личен и професионален план между членовете на клуба.

Успявахме добри контакти с ентусиазирани ротариански клубове - в Димитров и Оряховец. Срецихме ни показаха, че има множество възможности за взаимодействие. Благодарни сме за хуманитарната помощ, която оказва нашите приятели от Гърция под формата на лекарства на стойност около 4 млн. гр. драхми.

Една от главните ни задачи за следващата година ще бъде разширяването на тази връзка. Ние смятаме, че това може да стане на регионален принцип и затова си позволихме да организираме регионални срещи между нас и гръцките ни приятели. Намерението ни е да продължим размяната на посещения, а така също и на групи деца, което вече беше предложено от приятелите от Стара Загора.

Имаме желание да осъществим обменни посещения на деца на ротарианци от Гърция и България.

Поддържахме връзки с г-н Джон Джилън от Англия. Изработихме наша програма за подпомагане на стрелба на болница в Хасково, което за съжаление може би няма да се осъществи. Но оттам получихме навременен и конкретен отговор, с който ни беше предложена помощ по отношение на спешни случаи в тази област.

Преди Великден проявихме интерес с картини от художници от Хасково съвместно със Сдружението на художниците. Средствата - около 3 млн. лв., продадохме на изложбата „Св. Богородица“ за извършване на ремонт. Какво смятаме, че не постигнахме. Ние смятаме, че все още ние, членовете на клуба, имаме нужда да се опознаваме и да се разбираме като приятели. Искам да споменем един въпрос, който смятаме, че през следващата година ще бъде основен в нашата дейност. Заедно с господата Тзумас и Цицфлакос предложихме и приехме много важна за нас задача - организиране и провеждане на ваксинация на застрашения контингент млади хора от хепатит „В“. Получихме писмо, в което г-н Цифлакос губернаторът назначи комисия за организиране на ваксинацията, обхващаща и съседните ни клубове, като РК - Кърджали.

Николай Пенев, президент, РК - Добрич

Скъпи приятели, искам от името на всички вас да поздравя с добре дошли нашите гръцки приятели и да им кажа, че сред нас те са не само ръководители на дистрикта, а и добри лични приятели на всеки от нас! Искам специално да изкажа своята благодарност на нашия дистрикт губернатор г-н Джон Цицфлакос, който обиколи половин Европа, за да дойде на нашия семинар!

Да му благодаря от името на всички вас за всеотдайната му работа за разширение на ротарианството в България. Едва в преддверието на новото столетие Европа е без граници. За съжаление на Балканите все още има граници, но в ротарианството

тези граници са свалени. България и Гърция са една общност, нашите два флага стоят един до друг. Това е едно ново виждане за бъдещето, това показва, че ротарианството върви с крачка напред пред политиките. Ротарианството за нас, българите, е много близко до националния ни менталитет, до националните ни традиции. Не е различно положението и в Гърция. Това позволи за кратък период ротарианството да се развие бързо в България и да намери своето място в обществения живот. Още веднъж искам да благодаря на всички вас за провеждането на този ПЕТС. Искам да благодаря на организаторите на семинара - варненския и добричкия клуб, а така също и специално да благодаря на проф. Корнелиев за добрата организация.

Последвай ротарианската си мечта

Всички сте виждали прекрасните снимки на Земята, направени от космоса: един син скъпоценен свещъл камък на фона на буил безкраен ярак. Това е нашият дом.

Земята ни е един свят от величествени планини и океани, които предизвикват възхищение, големи гори, безкрайни пустини, магически реки и кристално чисти потоци.

Строим къщите си в големи градове и селища, в отдалечени села и вътрешностите. Това е днешният ни свят. Понеже се променя толкова бързо, се питаме: „Какъв ще бъде този свят за децата ни и за децата на децата ни?“

Защо ще трябва ние и аз като ротарианци да разглеждаме този проблем – един проблем, на който не можем да дадем сигурно решение. Трябва обаче да посрещнем проблема, защото се интересуваме.

Интересуваме се за другите хора... независимо дали ги познаваме лично, или просто като човешки същества, които вероятно никога няма да срещнем. Интересуваме се за нашата общност... общността, в която живеем, но и за всички други хиляди общности, които образуват световната общност. Интересуваме се за света, в който живеем, за съветата му, за разпоредбата му, за животните, за хората, за реките и океаните, но и за хората, които са като всички нас. Като личите на красивата небесна гъба светът се състои от хора, които се интересуват, както и ние се интересуваме за нашия свят днес, а така също и за бъдещето му. Вие и аз се интересуваме и Ротари се интересува. Така е причината, която ме кара да се интересувам зорко, за съм ротарианец.

Както писа някога младият председател на Ротари през 1990 г.: Ротарианец съм, защото се интересувам.

Интересувам се за идеите и за целите на Ротари. Интересувам се за Ротари и придвижването на мира и добрата воля. Интересувам се да помогна на децата, които умират от глад, които изпитват вътрешна насилствена, които употребяват наркотици, които могат да бъдат спасени от полиомиелитис и други болести.

Интересувам се, за да мога децата да пораснат и да станат производителни граждани, доколкото им се даде тази възможност. Интересувам се да помогна на семействата да придобият основните качества за един благоразумен живот. Интересувам се за способността на Ротари да подобрява човешкия живот. Ротарианец съм, защото се интересувам. Всички се интересуваме. Това прави Ротари толкова жив. Интересуваме се за целите, за мечтите ни, за виденията ни и се интересуваме какво може да стане Ротари и какво ще стане, защото се осмеляваме да правим каквото трябва за осъществяването на мечтите ни.

Пол Харис, основателят на Ротари, бе един човек, който поаманно рискова и бе мечтател. Никой не може да го опрече. Осъществявайки първоначалния си мечта за колегалност и приятелство, създаде нови и по-големи мечти, премина през основните мечти на ротарианците – приятелство и служба. Тези два функционални принципа на Ротари са пророческите сили, които ни позволяват да се множим, да се променяме и да изпитваме отливка. Спомената си казва Пол Харис през 1912 г.: „Заполненството, което можем да назовем колегалност или приятелство, и службата, образуват основните елементи“.

ти на успеха - да имаме успех, истински успех, когато ще имаме истински приятели и ще сме превърнали стотиците ни научно избрани познатства в истински приятелства. Може да спием. Как? Чрез службата на обществото. Херсва ми фразата „служба“, която идва от сърцето. С илюзията си душа ротарианците мечтаят да служат на другите.

С делата си осъществяват мечтите си. Работата ни - вашата и моята, през ротарианската 1998/99 г., ще о да закръвим мечтите в сърцата на всички ротарианци и да насърчим ръцете им да последват мечтите, докато те се осъществят.

Какъв ще бъде светът за децата ни и за техните деца и още по-нататък? Какво можем ние да направим днес, за да подготвим това несигурно бъдеще? Отговорът ми към Вас (а и към всеки от 1 200 000-те ротарианци по света), който ще работи с нас през 1998/99 г., е новата тема на председателя Лейси на Ротари интернешънъл за годината: „Последвай ротарианската си мечта!“ Това е темата на ротарианската 98/99 г. Това е един сигнал за активизиране на дейностите най-напред на сърцето и после на ръцете на всички ротарианци, така че светът да стане по-добър за нашите деца.

Днес се намираме в 10-ото десетилетие на Ротари. Един нов ротариански век и едно ново хилядолетие наблюдават с золпа скорост. Затова нека разгледаме светлото бъдеще на организацията ни, подготвяйки се да

навлезем в третото хилядолетие и във втория ротариански век!

Как можем да се подготвим за бъдещето? Научавайки какво е Ротари, какво може да се направи за приятелството, за службата на обществото, за мечтите ни за децата на света, тук и сега, и през вековете, които идват.

Трябва също да подсилим нашите ротариански клубове. Вие и аз можем да им помогнем и да ги насърчим, но клубовете ни ще станат по-силни само чрез своята вяра и годност. Но само се нуждаем от повече ротарианци в Ротари, но и от повече Ротари в сърцата на ротарианците. Трябва да обучим всички членове на приятелство, колективност и служба.

Всеки Ротари клуб поотделно е организация, който ще осъществи едно действие и настъпателна мобилизация относно програмите му: „Проблематика на общността за децата“. Точно както изграждаме силата на Ротари от основата към върха, нещо, което е много важно, така е и изграждането на една общност на равнището на децата. Ако подсилим клубовете, подсилваме и Ротари. Ако подсилваме живота и бъдещето на децата ни, подсилваме общността ни. Не можем да говорим за бъдещето, без да говорим за децата. Те са бъдещето. Всички големи и велики дела на извършването на услуги от ротарианците през 20-и век, в окончателния им вид, се фокусират върху децата на общността ни и по света. И всичките ни ротариански мечти трябва да съдържат техните мечти.

Нека си представим труп сляп, в който децата преосмислят. Един свят, в който никое дете не ще си легне вечер гладно. Един свят, в който за всяко дете ще се ползват лекарски услуги. Един свят, в който всяко дете ще има възможността да се научи да чете и пише. Един свят, в който децата ще имат покрив над главата си, топли дрехи, за да се облекат и обувки на краката, за да не изстигат. Един свят, в който всяко дете знае какво ще рече обич и грижа от по-възрастни. Един свят, в който страхът и отчаянието са непоз-

наши теории, един свят, в който младият живот е белязан от надеждата и възможността за един по-добър живот.

Сигурен съм, че някои мечти ще се осмислят до извършването на услуги от клуб, умножаването на членовете, закръгляне на членовете, ротарианското образование и информация. Други ще имат мечти за професионалното образование и за международна служба на обществото. И други имат мечти за укрепването на програмите на Ротари интернешънъл, на фондацията „Ротари“, на клубовете и района им. Съществуват и такива, които имат нови мечти.

Кои са вашите мечти? И още нещо по-далеч - как ще си послужите? Да не би вашата ротарианска мечта да е борбата срещу неграмотността? Ако е така, тогава споделете с други двете магията на една книга. Да не би вашата мечта да е осигуряването на сигурността и уважението към третата възраст? Тогава ви моля, помогнете на един възрастен човек, който живее сам. Поднесете му един топъл обяд, посветете му част от времето си, за да почувства, че го обичат и се грижат за него.

Да не би вашата мечта да е да разкъсаш кръга на бедността, която измъчва някои хора на усамотени общности? Ако е така, тогава поискай от клуб си да създаде една малка група, която да работи в тяхна помощ. Намерете подходящите хора и им помогнете да намерят работа, нещо, което ще им помогне да спечелят средства, за да преживяват.

Да не би вашата мечта да е приучаването на подслон за децата, които живеят на улицата? Ако е така, започнете създаването на един център, където децата ще намерят грижа, едно място, за което ще знаят, че могат да намерят сигурност от нисилото на улицата. Да не би вашата ротарианска мечта да е да предпазиш децата от злокачествените заболявания? Тогава ви препоръчвам да работите като доброволци в „Юлио Плас“.

Можем да продължим безкрай и това са малки мечти. Всеки един от нас

трябва да изпълни дълга си. Влияейки върху живота на другите, дори и в малък мащаб, помагаме за създаването на един световен климат за полагане на грижи.

Започнете утре си, давайки едно обещание на себе си: „Днес ще помогна на някой изигравещ се.“ Помислете какво би могло да бъде постигнато по света, ако всеки ротарианец имаше и изпълняваше по едно обещание всеки ден от живота си.

Като гуверньор на Дистрикт 2480 за 1998/99 г. вярвам, че имаме две цели. Непосредствената цел е да убедим ротарианците да последват ротарианската си мечта, участвайки в програмата за преуспявателските награждания, повишавайки и разширявайки обслужването и приятелството в клуба и фокусирайки усилията си в програмата „Проблематика на общността за децата“, полагайки специални усилия да помогнем на децата в общностите ни и по целия свят.

Ключовият човек, който може да помогне за постигането на тази цел, е председателят на клуба. Убеден съм, че всеки председател на клуб има мечти - мечти, които ще доведат до увеличаване броя на членовете на клуба, мечти, които ще провърнат общността му в едно по-добро място за живот и за работа, един клуб, който да служи на децата, на младите и на хората от третата възраст, един клуб, който да помага в имунизирването срещу полиомиелитиса, в изхранването и обучението на де-

цата по света.

Но колкото и важен да е председателят на един клуб за Ротари, за успеха ни за годината, която започна, единственият лице, което превъплъщава силата на Ротари, което може да има нови мечти и да превърне мечтите в реалност и да работи резултатно, е отделният ротарианец.

Никого не го забравяйте. Припомняйте си го всекидневно. Помислете и това. Най-успешните програми на Ротари не се създадоха от председателя на Ротари интернешънъл. Развиха се от идеите и мечтите на отделните ротарианци.

Без съмнение познавате много ротарианци, мъже и жени, чиито идеи как да помогнат на общността и на световните нужди в този момент се обсъждат в ротарианския клуб или в района ви. Тези мечтатели, тези новатори ни казват: „Оставете да започнат мечтите.“

В музикъла „Дон Кихот, човекът от Манча“, Дон Кихот пръсва, за да открие доброто, което съществува по света, но това е една непосилна задача, неосъществимата мечта. Въпреки това продължава да търси и да сънува тази неосъществима мечта, да воюва срещу непобедимия враг, да страда от неизлечимата тъга, да тича там, където решителните не посмяват никога. Ние нека да тръгнем. Това е нашата съдба, да последваме мечтите си, колкото и сурова и да е, колкото и далечна да изглежда. И светът ще стане по-добър, защото, защото ротарианците по целия свят

Все още се борят със своя непобедим кураж да постигнат своята ротарианска мечта. Така последвай своята ротарианска мечта! В Ротари съдбата ни е да правим добро навсякъде. В Ротари невъзможното става възможно. Ротарианските мечтатели, които виждат една неосъществима мечта и я осъществяват, не са били мечтатели със затворени очи. А са практични и упорити хора на действието. Вместо да се притесняват за това, какво не биха могли да постигнат, концентрират усилията си в една цел, която може да се осъществи, дори и когато срещат голяма съпротива. И следват мечтата си, защото се интересуват.

Един председател на Ротари каза преди 73 години: „Добрите ротарианци са мечтатели, но практични в своята мечта. По време на всекидневните си задължения мислят за другите хора. Събират ступените стъкла от улицата да не би нещастното бедно сираче и момченцето или момиченцето на съседа да настъпи ступените стъкла и да пореже босите си крачета. Искам да вярвам, че където и да ни поведат мечтите им, която и голяма цел да постигнат в живота си, ротарианците ще са винаги наблизо, за да съберат ступените стъкла и да закрилят децата от всяко зло.“

Убеден съм, че всеки един от вас ще поеме отговорността и ще има куража да последва своята ротарианска мечта през тази година, да отключи своята динамика, да намери отново своя любим цвят в ротарианската небесна дъга на службата в името на хората. Както и небесната дъга, мечтите изглеждат недосегаеми, но когато се осъществяват, тогава обогатяват света ни. Не знаем в каква височина ще ни отведе новата тема, какви величествени мечти ще имаме и ще последваме. Но знаем едно нещо - темата ще ни приземи в настоящето и ще ни пренесе в бъдещето на Ротари, вървяйки с прилежание, с колегиялност и служба, като пътеводител на ротарианската 1990/91 г. и използвайки сърцето и ръцете ни изцяло.

„Последвай своята ротарианска мечта!“

Благодаря Ви!

Продължаване на ръководството

Вофисите на клуба са окачени портретите и на 26-те председатели на Ротари клуба на Солун. Така се разгръща нишката на историята, на писменото продължение от часа на създаването на клуба. Така се създадена една продължителна верига на продължителна служба, която започва от Пол Харис.

Мислели ли сте някога, че тези достойни хора са си измисляли в продължение на годините? Сътрудничели са си, споделяли са си задълженията и мислите си, бояли са се, крили са се, били са отворени към другите, вие какво вярвате? Сигурен съм, че всички тези неща са се случвали. Нека не забравяме, че Ротари интернешънъл е един малък свят, част от целия свят. Но Ротари съществува днес тук. С наближаването на юбилей от първите 100 години на Ротари виждаме, че историята му покрива някои от най-противоречивите промени в обществото. Опитвайки се да обособим Ротари така, че да може да посрещне всички предизвикателства на бъдещето, наш дълг е да осигурим продължението на високото качество, характерно за нашето ротарианско ръководство. Не трябва обаче да забравяме латинската поговорка, че „Светът се върти и ние се въртим заедно с него.“

Добре е казано, че нравствените принципи утвърдиха силата на мобилизацията на хората, на организациите им и на културата им, за да вървят винаги напред.

Ако си спомним всички благополучни идеи на нашия век, философията на Ротари трябва да се отличава като една от най-благородните. Разбира се, целият човешки прогрес се разви

върху идеи, които се радват Румата на мислителите и мечтателите. В Ротари бяхме двойно късметлии, защото ръководителите ни бяха винаги и мислителни, но и винаги хора на делата. Тук обаче се крие една опасност. Много е лесно за всички ни да попаднем в капана на обслужването на Ротари както е, вместо да сме създателите на Ротари на бъдещето. Никога не забравяйте, че нито Ротари, нито който и да е клуб може да се задържа жив, ако ръководителите му не останат независими и му помагат да расте. Всеки ротарианец трябва да олицетворява обновлението и развитието. Софистът Нюман бе казал някога, че: „Развитието е единственото доказателство за живот. Когато не съществува развитие, тогава и упадъкът е неизбежен.“

Приятелите мои, помислете върху тези редове. Ротари и днес все още се намира на върха на динамизма си. Намираме се на края на съдбата си и напредвайки стремително към следващия век, трябва да открием начини да изпълним предопределеното ни от съдбата.

Арч Клъмп, председател на Ротари интернешънъл

ПРИЕМСТВЕНОСТ

през 1916/17 г., някога каза: „Никой не може да ни каже какво ще бъде Ротари утре, но едно нещо е неизбежно: какво ще бъде Ротари утре, зависи от това, какво ще направим ние, ротарианците, днес.“

Признавам, че е една истина, но ни приковава всички мисълта за огромната отговорност, която имаме. Продължаването на ръководството на Ротари. Вие, новото поколение на ротарианското ръководство, ще поемете основната тежест на тази отговорност. Днешните ви дела са тези, които ще предопределят пътя на развитието на Ротари в бъдеще. Готови ли сте да започнете голямото приключение като нови председатели и ръководни кадри на клубовете? Вярвам, че в този момент чувствате напора на очакванията ви, мислейки за годината, която идва.

Разбира се, като председатели, за които е гласувано, ще сте замислили много планове и ще имате много мечти. Днес обаче е жизненоважно да ги споделите с всеки ротарианец от района и клуба ви. Никога не забравяйте, че служите на обществото заедно с приятели доброволци. Те не работят, защото са подписали някакъв договор. Не очакват и не се нуждаят от възнаграждения, но им трябва божията вдъхновение.

Нужно им е да бъдат участници в доверието ви и да имат общи задължения с идеите и принципите, които вие сте определили. Мечтите ви трябва да станат техни мечти. Плановете ви трябва да станат техни планове. Това означава, че целите и нравствените принципи, които ще им дадете, трябва да бъдат тези, които ще можете да споделите взаимно и да оцените заедно. И най-важното от всичко е, че ще трябва вие да споделяте всичко с настоящето ръководство на клуба и с ръководството на дистрикта. Жизненоважно е да правите наследникът ви наследника си. Годината е много малък период от време за завършването на работата и да е малка част от цялостната и на програмата, която ще чуете на това събиране. Обсъдете с ръководните си кадри дългосрочните влияния на всички онези на-

ща, които вярвате, че ще са добри за ротарианците и за ротарианската служба на дистрикта ви. По този начин другите ръководители, бивши и бъдещи, ще се ублекат от прилива на ентузиазма ви и ще ги прегърнат. Така ръководството ви ще успее и мечтите ви ще станат реалност и така всички членове ще открият, че ротарианците са част от голямото общество. Внимание обаче. Съществуват три думи, които могат да предизвикат трудности в продължението на ръководството, даже и да ви изолират като ръководител. Три думи, които са ахилесовата пета на колективния труд и на приятелската връзка:

Първата дума е „първи“.

Втората дума е „най-голям“.

Третата дума е „моето“.

Нека ги разгледаме:

Първи: Пречи ли, че сте първи? Със сигурност е по-добре, когато започваш да говориш, да знаеш, че запалваш свещта на успеха, която ще осветява бъдещето.

Най-голям: Пречи ли да има повече присъстващи от всеки друг път, да имате повече слушатели и повече доброволци? Най-голямото е относително и това не означава нищо.

Моето: Пречи ли да си лидерът на дадения момент? Освен себе си да насърчаваш тези, които те следват? Не си собственикът на дистрикта или на клуба си, нито имаш право да поискаш признание. Бъдейки истински, забрави моето и вместо това кажи наше и ротарианците ще трябва да бъдат зорди за теб и за себе си. Ще гойдат с тебе, защото ти симпатизират и приемат мотивите ти.

Кажи си: „Това е нашият дистрикт, това е нашият клуб, това е нашият конгрес, това е нашата победа.“

Кои сме ние, за да станем критици на успехите ни. Този отговор ще го дават делата ни.

Преди две хиляди години древноримският философ Сенека каза: „Никой човек не може да живее само за себе си, защото вярва, че е единственият, който извършва всичко за свой интерес. Трябва да живееш за другите, ако желаеш да живееш за себе си.“

Голяма е истината на тази фраза, защото, ако го направим, ще открием, че не съществуват провали и успехите ни (при условие, че не те интересува кой ще се кредитира от твоите дела). Поради тази причина трябва в ръководството си да включиш и другите. Само тогава ще положиш основите на един успешен район и на един успешен клуб. Усилията ти за сметка на Ротари интернешънъл са осигурили успеха, ако включват и твоемото признание. Когато постанеш така, признавай и стойността на другите. Тогава само другите ще се почувстват задължени да те последват и така ще имаш успехи, от продължението на които се нуждаем.

Всяка година продължението на ръководството създава още едно звено от веригата на Ротари. Какво ще стане, ако се счупи звеното? Чупи се веригата и продължението се губи. Спомнете си, че въпреки че помощник-ръководителите се назначават за една година, могат да се назначат отново. Когато един човек продължава да работи със същите задължения, увеличават се знанията и опитът му и тогава става по-добър, за да заеме мястото си като ръководител в дистрикта.

Сигурно, когато съществуват сериозни хора, достойни за длъжностите на дистрикта, възлагането на тях отново на задачите на ръководители не означава друго освен едно здраво продължение на ръководството. Препоръчвам ви да го направите и в клубовете ви с комисиите ви.

Продължението на ръководството в Ротари за почти един век задържа Ротари като първата организация за служба в света. Скоро ще трябва да получите чука на председателството в няколко месеца. Готови ли сте за това? И най-важното, доколко се подготвяте за момента, когато ще трябва да предадете чука на вашия наследник? Знаете ли, че това време е започнало вече за вас?

Трябва от сега да подготвите наследника си. Продължението на ръководството зависи от вашите решения. Придобили сте всичките нужни инструменти. Готови ли сте да ги използвате? Виждайки през процеса

на завесата на бъдещето, чувстваме ласката на един нов светъл ден. Гледаме към един нов век, когато човечеството наистина ще оцени успехите на ротарианската епоха и ще разбере величието на нашето ротарианско чудо.

Какво ще бъде Ротари утре, зависи от това, какво вършим ние, ротарианците, днес.

Напечатайте тези думи в сърцата си. Наслаждавайки се на ротарианските си мечти, това ще бъдат плодотворите на душата ви. Кой би по-вервал, че една шепа доброволци ще успее толкова много и ротарианското движение ще продължи за толкова много години. Новите ръководители, които ще ни наследят, със своята вяра в ротарианската мечта и мястото си в голямото общество, ще ни осигурят осъществяването на всичките ни усилия, които ще бъдат в полза на целия свят. Защото вие ще изградите мостове, които никога няма да прекосите. Ще изградите мостове за бъдещето. Не се съмнявам, че ще изпълните с пълен успех дълга си и мостовите, които ще изградите, ще помогнат онези, които ви следват да стигнат до най-високи равнища на ротарианска служба. Един стар човек вървял сам по един планински път и стигнал късно следобед, замръзнал и уморен до една бездна, дълбока и широка. Старият мъж я преминал със слабата светлина на залеза, защото разбунената река не го плашела. Но спрял веднага щом стигнал до отсрещния бряг. Спрял и изградил един мост, за да обедини двата бряга.

„Старче - му извикал един поклонник, който се намирал наблизо, - губиш си времето, градейки тук. Животът ти приближава да залезе с угасването на сеня и ти никога вече няма да минеш оттук. Защо изграждаш този мост?“ Старият човек повдигнал изкривената си и побалила глава: „Добри ми приятели - му отговорил, - по пътеката, която извървах и минах реката, за да дойда дотук, стъпките ми следваше един млад, чиито крака ще го доведат също тук и той трябва да премине бездната по изгрев. Затова градя този мост... За него!“

ОЧАКВАНИЯ

Приятелствата, които създадохте през тези два дни, ще направят живот. Часовете, които посветихте за насърчаването и мобилизирането ви, ще ви повлияят да станете най-добрите ръководства на Дистрикт 2480, който ни направи отличен.

Вашите знания и информацията, която имате, ще ви позволят сега да беседвате по-добре и да оформите успешни идеи, които са ви превърнали в достойно за доверие лице в дистрикта и общността ви.

Благодарение на информацията и опита, който сте придобили, можете сега да последвате своята ротарианска мечта по особен начин. Дава ви се една голяма възможност да служите на дистрикта и на клубовете си. След това идва и отговорността. Сега вие сте отговорни като ротарианци.

Вие с вас ще останем заедно като ротарианска ръководна група на 1998-99 г. Успехът на Ротари и фондацията „Ротари“ през следващата година ще зависи и работата на ръководствата на дистриктите.

Днес, след приключването на RETS, ще ви кажа какво очаквам от вас през следващата година, но и вие трябва да знаете какво можете да очаквате от мен.

Сигурен съм, че когато дойдохте тук, знаехте достатъчно добре какво можете да очаквате от ръководните сътрудници на клуба си. Без съмнение сега очаквате повече. По същия начин техните очаквания ще се увеличават с всеки изминал ден.

Сигурен съм, че когато дойдохте тук, знаехте достатъчно добре какво можете да очаквате от ръководните сътрудници на клуба си. Без съмнение сега очаквате повече. По същия начин техните очаквания ще се увеличават с всеки изминал ден.

Сега ще споделя с вас обещанията и задълженията си към вас. Като гуверньор на дистрикт 2480 обещавам, че ще направя всичко възможно, за да последвате своята ротарианска мечта, да постигнете целите си и преодолеете проблемите.

Кълна ви се, че ще работя усърдно като вас. Обещавам ви, че ще положа

всички усилия, за да изпълните вашите обещания и задължения като президенти на клубове. Обещавам ви, че ще отговарям на писмата и въпросите ви възможно най-бързо, ще проучвам внимателно вашите искания (в рамките на икономическите възможности и времето, с което разполагаме), за да постигнете успех.

Един от ключовите елементи на сътрудничеството ни през 1998-99 г. ще бъде общиреното и свободно общуване. Нека го реализираме заедно.

Обещавам, че ще направя всичко възможно, за да изпълня очакванията ви към мен като дистрикт гуверньор и представител на президента на Ротари интернешънъл не само от уважение към задълженията ми, които произтичат от уставните актове на Ротари, но и съгласно с това, което очаквам от себе си и което вие очаквате от мен.

Това е, което можете да очаквате от мен.

Сега ще разберем какво аз очаквам от вас.

Очаквам, че ще изпълнявате вашите задълженията си на президенти на клубове съгласно с установените разпоредби на Ротари интернешънъл и на клуби. Днес сте отговорни, сте по-добре осведомени.

Очаквам, че ще общувате и ще си сътрудничите тясно и често с помощник гуверньора и с мен, с комитетите на дистрикта и представителите ми.

Очаквам отсегга да планирате участието си в конференцията за смяната на ръководството на дистрикта в Солун, семинара на фондация „Ротари“ през октомври 1998 г. и конгреса на дистрикта.

Очаквам да осведомите за посочените по-горе мероприятия, програмите им, целите, дейността и значението им всеки отделен ротарианец.

Конгресът на дистрикта е едно голямо преживяване с обучаваща цел за всички нови и стари членове на клубовете. Тази среща може да послужи като подтик да разширяваме знанията си за Ротари, за запазване и увеличаване на членовете и т. н. Може да вдъхнови ротарианците от дистрикта да последват вашата ротарианска мечта.

Очаквам да покажете на помощник-губернатора и на специалния представител на дистрикта Джон Цифлакос, на отговорниците за дистрикта същото уважение и добра воля, която ще показвате към мен, защото те се назначават лично от мен.

Очаквам да придвижите ротарианската тема за 1998-99 г., председателската програма за награждаване и признаване на изключителни дела и програмите на Ротари интернешънъл, като наблягате на програмите с проблематиката на обществата и децата. Очаквам също да подкрепите фондация „Ротари“ и програмите ѝ.

Очаквам да мобилизирате членовете на управителния съвет и председателите на четирите авенюта да работят за прибличаване на нови членове и запазване на старите. Членовете на клубовете са кръвта на Ротари. Ако спрем, без да правим нищо, тогава се връщаме назад. Мобилизирайте председателите на комисиите да последват ротарианската ви мечта и да напреднат.

Очаквам, че ще станете по-добри клубове в обучението и информирането. Ако знаеете нещо, а то е, превърнете дистрикта в една силна база за ротарианско знание и информирания. Информирайте и другите, защото ако членовете на клуба познават Ротари, те са по-добре подготвени да последват темата на годината „Последвай ротарианската си мечта“.

Очаквам, че всички ние ще работим заедно и ще помогнем на електронния дистрикт губернаторите. Всички тези усилия ще определят в голяма степен как губернаторът за 1998-99 ще си сътрудничи със следващия.

Очаквам от Вас, както и от целия Ротари интернешънъл, че ще поведете дистрикта в окончателната битка за елиминиране на полиомиелимита. Полиомиелимита продължава да добива и тук, заплашвайки човешкия живот. Болестта не може да бъде унищожена, докато не се открие и премахне разрушителният вирус по всички краища на света.

Намираме се почти в края на най-голямата мечта на Ротари интернешънъл. Намираме се почти в края на небесната дъга. Но все още не сме

стигнали крайната точка. Вие сте лидерите на началото на края. Още много се очаква от вас.

Законодателният съвет на Ротари интернешънъл редиш изпитания, че премахването на полиомиелимита през 2000 година е приоритетна задача. Тя трябва да бъде осъществена в сътрудничество с националните и международни организации и фондации.

Приканвам Ви да сътрудничите усилията си за осъществяване на мечтата на Ротари. Настъреляйте и поведете клубовете си да участват в националния ден за имунизация на дистрикта и програмите PolioPlus Partners. Премахването на полиомиелимита е една приоритетна мечта и ние можем да я превърнем в реалност.

Децата днес мечтаят за една по-добър свят. Имат големи очаквания. Как е възможно да не им помогнем! На нас, като на ротарианци, ни подхожда древната сентенция: „От тези, които дават много, да очакваш много“.

Ние участваме в тази външна мечта - ротарианската ни мечта, започнала през 1905 г. Мечтата продължава. Небесната дъга ни дава очаквания - очаквания за наседна, очаквания за грижа, очаквания за служба.

Винаги си спомняйте фразата, която определя настоящето на PETS: „Ела да научиш - върви напред в службата на обществото.“

И така, да вървим напред, да служим, да последваме своята ротарианска мечта.

Бъдещето ще покаже, дали този РЕТС и районното събрание са били успешни. Вярвам обаче, че днешният ден бе изключително преживяване за обогатяване на знанията ви за ротарианския ви живот. Питам ви: Готови ли сте да разберете ролите си и отговорностите ви като председатели на клубовете? Готови ли сте да общувате относно темата на годината 1998/99 с членовете на клуба си и на общността ви?

Придобили ли сте ентусиазма, който е нужен за мобилизирането на ротарианците на клуба ви, за да последват ротарианската си мечта? Мечтата на един свят без полицоми, мечтата да превърнете общността си в такава, каквато я желаете, мечтата за образование за всички, мечтата за един по-добър живот, за едно по-високо жизнено равнище за народите по света, мечтата за един свят, където се грижат за децата, където всяко дете се учи и живее, защитено от насилието. Една мечта за един по-добър свят. Днес за първи път през живота си почувствах една гордост за другите знамена, знамената на ротарианското семейство на нациите. Усетих за първи път колко значимо нещо е символът на знамето за мир и всяка страна. За него е символ на гордост, на самоличност и че принадлежи някъде.

Чувството, че всички принадлежим някъде, е важно чувство за всички ни. Принадлежим на семейството, на религията ни, на клубовете и на организациите ни, на общността ни и на други страни. Един от големите успеси на Ротари през 92 годината му история бе създаването на ротарианското семейство, едно творение, което ни вдъхновява всички да вярваме, че световното разбирателство и мир са една постижима цел за народите по света.

Настърчавайте всички ротарианци да придобият чувството, че принадлежат на една от най-добрите организации за обслужване на света днес. Днес ви се дава една уникална възможност. Никога не забравяйте, че се намирате тук, защото ротарианските клубове ви избраха за свой ръководител. Очакват от вас да ги

поведете. Очакват да ви последват. Ако ги поведете правилно, ще ви следват отблизо, но още повече ще тичат редом с вас, когато вие ще тичате.

Трябва да действате като един ръководител, да организирате комисиите на клуба ви, да си сътрудничите тясно с подпредседателите. Това са властимащите лица на района, които имат за цел да направят така че клубът ви да успее, така че да бъдете сигурни, че това, което трябва да успеете, е интеграцията на отношенията ви. Трябва да вдъхновявате и да работите като свързващо звено между членовете на клуба ви. Да ги уведомявате за ротарианските теми за 1998/99 г., да ги вдъхновявате да имат големи мечти за Ротари и да правят каквото могат за осъществяването на мечтите им.

Трябва да мобилизирате членовете да подкрепят ротарианската си фондация, било то чрез финансова поддръжка или, наричайки ги PAUL HARRIS FELLOW, и да участват в хуманитарни или образователни програми на фондацията.

Дължите да работите като съветник и да окуражавате тези членове на ръководната ви група, които са сигурни за способностите си, но и да съветвате онези, които ви искат да решите проблемите им.

Никой не стига сам на върха на успеха. Никой не става сам, а ставаме каквото ставаме, защото другите са ни помогнали да формираме живота си. Намирам се днес между вас, защото други са повлияли живота ми по много начини. Надявам се, че и вие ще станете духовни бащи за онези, които показват, че съществува все още надежда да станат бъдещи лидери.

Днес сте по-добре подготвени. По-добре информирани сте и най-вече сте опознали повече Ротари, имате много нови приятели.

Приятели ротарианци, големият пробег е определен за годината 1998/99. Пътят се отбеля пред вас, не може да се съкрати или удължи. Випъкът започва в полунощ на 1-ви юли 1998 г. Завършва в полунощ на 30-и юни 1999 г.

Гледайки ви в това помещение, съм сигурен, че сте уморени. Нервни сте

пред новата година, която идва. Не забравяйте обаче, че имате силни партньори в Ротари и заедно с тях зная, че ще спечелите бипки, където най-малко очаквате.

Съществуват много, на които трябва да благодаря.

Желая да поздравя всички вас, но и да ви благодаря особено защото с толкова себеподдаване и отговорност проследихте работите на PETS и на събранията през целия ден. Сигурен съм обаче, че ви достави радост. Благодаря на всички вас, които дойдохте тук, без да жалите сили и средства за успеха на Ротари. Приятелието ви, както знаете, е най-съществена част съставката на философията на Ротари. Особено съм ви признателен.

Благодаря особено на всички, които работиха усилено за успеха на годишното мероприятие. Това са председателят на клуба във Варна г-р Борис Корновски и съпрудниците му, заместник-председателят за България г-н Калчо Хинов, Джон Цифлакос - пастър дистрикт гувърнър, секретарят на Дистрикт 2480 Такис Мицобонос.

Последна, но със сигурност най-ценната, благодаря на съпрудничката и окуражаващата ме, обичната ми съпруга Сели, която се намира толкова близо до мен, за успеха на делото ми и на Ротари.

Всички те заслужават едно силно ръкополагане и ви моля да направим това сега.

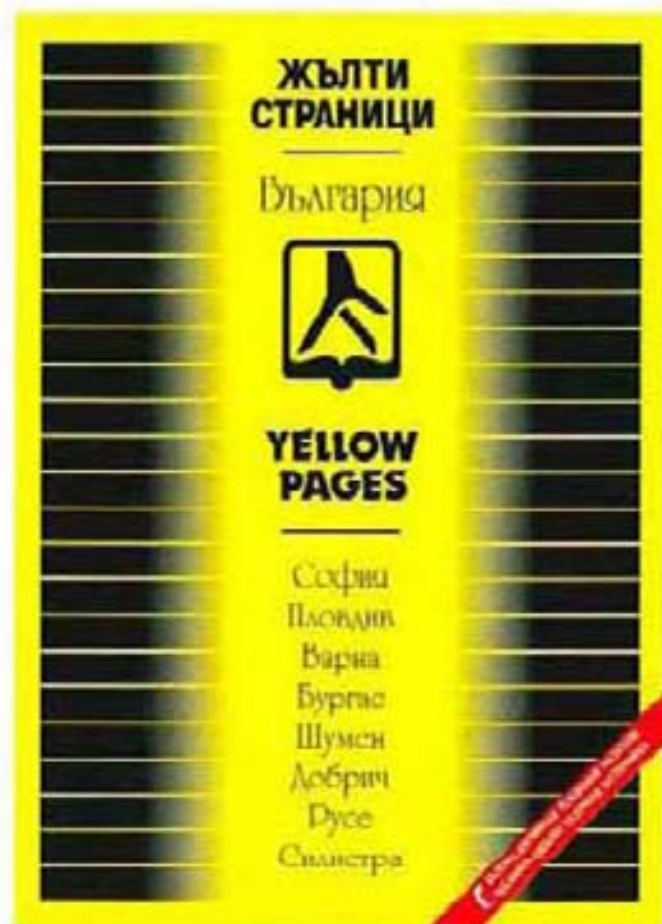
За да се извърши с успех работата на Ротари е нужна грижата и посвещаването на всички ротарианци. Ръководителят е само един, щабът му е ядрото на една шепа хора, всички те обаче са посветени на ръководител и на службата. Обаче са малко. Работата на Ротари се извършва от 49 клуба по райони и от общо 1631 членове на клубовете, но и от всички ротарианци по света, които ще осигурят успеха на Ротари през 1998/99 година. Един милион и двестата хиляди ротарианци могат да променят света, направили са го вече и са успели многократно.

Желая ви всички да продължите да служите на обществото и да показвате, че Ротари се интересува за общността, за света, за народите му. Посрещайки преизвикателствата, които се намират пред вас, и след-

вайки своята ротарианска мечта, всички ще бъдем до вас. Днес мога да заявя, че всички лидери на годината 1998/99, които се намират в PETS, са всички по свой начин значими.

Последвайте ротарианската си мечта! Благодаря ви!

*Хани Кунио, дистрикт гувърнър
на Дистрикт 2480*

Световен информационен стандарт

За контакти:

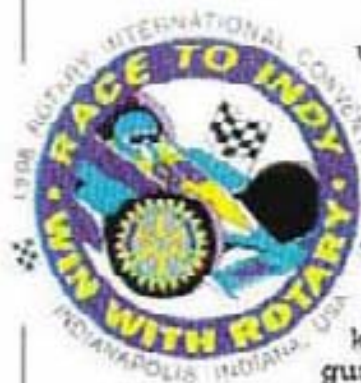
бул. „Патриарх Евтимий“ 15
тел.: 981 51 00, 981 51 12

ул. „Драговица“ бл. 21, вх. Д, ет. 1
тел. 466 207, 462 021, 443 775

89 годишна конференция на Ротари интернешънъл Индианаполис, САЩ

Повече от 19 000 ротарианци и гости пристигнаха в сърцето на Америка тази седмица за Конгреса на РИ - 1998 г. в Индианаполис. Дълговното време не можеше да помрачи настроението на гостите, които в продължение на четири дни участваха в обществени, културни, спортни срещи, образователни, пригизващи размишлявания и пленарни заседания, на които бяха обсъждани постиженията през годината.

Конгресът бе официално открит с изпълняването на марша, изпунтизирана група за песни и танци „Солитарни с хората“ на първото пленарно заседание в неделя, 14 юни. На него ротарианците бяха приветствани от губернатора на Индиана, Франк О'Банън, който поздравя Ротари за всеотдайната му работа в служба на другите - вече почти век. Заседанието завърши със завладяващото изпълнение на „Пенураевис“, симфониична музика, която президентът на РИ, Глен Кинрос, изскочи от

една огромна кутия на сцената.

На заседанието на 15.06. президентът на Кууанис импермешънъл, Уолтър Солтс, похвали ротарианците за успеха им при имунизирването на един милиард деца чрез програмата „Полио Плюс“. Ротарианците научиха за „Това, което прави новината“ от една дискусия на специалисти, в която бяха представени изтъкнати журналисти от пресата, радиото и телевизията. Ротарианецът Калиан Бенърджи отчете постиженията през тази година в строителството на къщи тип бунгала и в предоставянето на грижи инициативи за подпомагане на бедните.

В анализ за дейността през изминалата година президентът на РИ Глен Кинрос описа усилията, положени от ротарианците за подобряване на положението в техните общности. Той завърши, обръщайки се към публиката с думите: „Благодаря ви за това, че участвате всяка година, и особено тази година, в битката срещу бедността и елага... и за приноса ви за изкореняване на мизерията на обществото семейство по целия свят.“

Загрижеността на ротарианците относно проблемите на бедността и елага се усещаше навсякъде из конгресните зали. Бяха изложени модели на къщи тип бунгала, наред с проекти на Ротари, фокусиращи вниманието върху същото проблеми.

Откривайки третото пленарно заседание на 16.06. Шърли Картич, президент на Националния център за семейна грамотност, в своето обръщение набляга на работата с възрастните. „Неграмотността в световната общност няма да бъде преодолена, ако се занимаваме само с част от процеса на изравняването. Трябва да помогнем на родителите да станат първите учители.“ Чарлс Ринмоншайер, директор на Организацията за

Президентът на РИ Глен Кинрос води пленарното заседание

храна и селско стопанство към Обществениите нации, призова ротарианците да продължат работата си сред най-бедното население за борба с глада. Последва изказването на председателя на фондация „Ротари“, Клиф Докърмън, който подчерта значението на удача аспекти от работата на Фондацията, прозрението и развитието на фонда. Кулминацията на заседанието беше връчването на наградата на Ротари за 1998 г. за „Принос към световната общност“ (вж. по-долу).

На 17.06. на пленарно заседание бяха представени новонаборният президент на ротарианския клуб в Кукбил, Тенеси, САЩ, Джеймс Лейси и неговото семейство. Карло Равица, от Ротари клуб - Милан суг Овест, Италия, беше избран за президент на РИ за 1999-2000 г.

Дръвна точка на забавленията бе демонстрацията на гледане на коли, която се състоя на прочутата писта в града във вторник. Друга част от дейността включваше обиколки на по-важните бизнесцентрове в областта в понеделник и уикендното състезание с колите. Ротарианците с нетърпение очакваха похвалите на звездата на шоу-бизнеса Деби Рейнълдс по време на заключителното заседание в сряда вечер.

Д-р Катрин Хамлин получава най-високото отличие на Ротари

На 15.06. д-р Катрин Хамлин, съоснователка и директорка на болницата за лечение на вагинална фистула в Апис Абеба, получи наградата на Ротари за 1998 г. за „Принос към световната общност“. Тя бе отличена заради своето милосърдие и значителен принос към медицинската практика при работата ѝ с етиопски жени, страдащи от вагинална фистула, състояние, което е резултат от дълго раждане и липса на достъп до необходимите акушерски услуги. Най-високото отличие на Ротари се дава всяка година на човек, чийто живот или дейност отговаря на идеала на Ротари за служене, особено в областта на международното разбирателство, доброта, воля и мир.

Д-р Хамлин продължава да се пос-

вещава на лечението на това ужасно състояние, като в от своя време обучава професионалисти в специализираното лечение. Макар че броят на жените, излекувани от фистула, надхвърля 17 000, все още има много, които трябва да бъдат излекувани. Д-р Хамлин ще използва сумата от 100 000 щатски долара от фондация „Ротари“, която придружава награди, за да създаде общност за тези пациентки, които все още имат нужда от непрекъснати грижи и не са в състояние да се върнат по домовете си.

В речта си при награждаването д-р Хамлин обясни: „Тези жени са най-нещастните от всички, които минават през нашата болница, затова възможността да създадем, благодарение на вашата щедрост, някаква убежище за тях, ми изпълва със съдоволство и ще достави малко радост в живота на пациентки, които иначе са обречени на самотно и безрадостно съществуване.“

Джим и Кийли
Лейси -
президентът и
първата дама на
РИ за 1999-2000 г.

Глен Кинрос представя борда на директорите на РИ за 1999-2000 г.

Ротарианците напускат Индианаполис малко по-зелен

Три хиляди ротарианци излязоха в неделя в Индианаполис за най-голямото обществено мероприятие, провеждано някога на конгрес на Ротари. Прочинът „Ротари Грийнуей“, замислен съвместно от Ротари интернешънъл и град Индианаполис, разкрива площ от 50 пресечки, недалеч от мястото на конгреса в центъра на града. На ъгъла на 10 и западна улица се появили новозасадени дървета – диви ябълки, клонове и дъбове.

Ротарианците, заедно с доброволци от различни градски организации, са засадили 700 дървета, 200 храсти, различни видове декоративни треви, едногодишни растения и ниски пълзещи растения, спорог Дойв Дойл, член на ротарианския клуб в Индианаполис и координатор на проекта.

Карло Равица приема президентството на РИ за 1999-2000

Клиф Докърмън връчва наградата на Ротари за принос към
човечеството на д-р Катрин Хамлин

„Осигни много време и труд, но всеки един положил усилие“, каза той.

Раззеленяването на Индианаполис остави следа както у ротарианците, така и в самия град. „Това бе най-важната цел на пътуването“, каза ротарианецът от Ню Хампшир, Кристиан Фрийлър през „Индианаполис Стар Нюз“. Лин Робардс от Уинтър Парк, Флорида, добави: „Искахме да дойдем отново в Индианаполис след пет години и да кажем: „Ние засадохме нещо дръвчета.“

Президентът Глен Кширос каза, че това усилие е чудесен начин да благодарят на град Индианаполис за гостоприемството му и да оставят следа от дейността на Ротари на мястото на 89-ия международен конгрес.

Ротари интернешънъл закупи лопатите и други инструменти за дейността на доброволния труд и ще ги подари на младежки организации в Индианаполис, за да бъдат използвани в други проекти за насаждане през това лято.

Президентът приканва ротарианците да съдействат за аритметичната грамотност

Како част от кампанията на президента Глен У. Кширос „Покажете, че Ротари се грижи“ през 1997-98 г., специално внимание бе отделено на осигуряването в четене и писане и аритметичната грамотност. Но президентът е добре запознат с трудностите при разпределяне на средствата за решаването на такива сложни проблеми. „Двете неща са еднакво важни“, каза Кширос, „но аз установих, че проектите за осигуряване в четене и писане са по-лесни за изпълнение отколкото проектите, които подпомагат аритметичната грамотност.“

Един пример на успешен проект за аритметично осигуряване е този на Дистрикт 9600, родния дистрикт на президента, който обхваща районите с бедно население на Папуа Нова Гвинея. Ротарианският клуб на Бороко, с помощта на местни вестници, успял да разпространи 50 000 схеми с основните таблици за умножение. Целенасочените схеми съдържащи таблици за умножение за числата от 1 до 12, изписани с черен, четлив шрифт. Схемите се включвали като приложения към вестниците. Учили-

щата били снабдявани с по-големи таблички.

„Научаването на тази табличка за умножение ще послужи за основа на образованието на всяко дете“, каза Кинрос. „Надявам се, че като сложим тези проски таблички в ръцете на малките ученици, аритметичните умения на най-малките деца в Папуа Нова Гвинея ще се подобрят.“

Дванадесет дистрикта получават 100% признание чрез почетна грамота от президента

През годината, когато президентът на РИ Глен Кинрос отпрати призива „Покажете, че Ротари се грижи“, в 12 дистрикта на РИ всеки един клуб бе отличен за своя опит на този призив. Сто процента от клубовете във всеки от следните дистрикти бяха отличени с почетната грамота на президента за 1997-98 г.: дистрикти 5000, 5260, 6900, 6980, 7150 и 7680 в САЩ; дистрикти 5050 и 6330 в САЩ и Канада; Дистрикт 3820 на Филипините; Дистрикт 2040 в Италия; Дистрикт 3020 в Индия и Дистрикт 4310 в Бразилия.

Освен това 75% или повече от клубовете във всеки от следните дистрикти бяха отличени с почетната грамота на президента за 1997-98 г.: 2420, 2440, 2760, 2980, 3060, 3010, 3130, 3170, 3290, 3300, 3310, 3350, 3460, 3480, 3490, 3800, 3810, 4380, 4590, 5030, 5150, 5180, 5650, 5730, 5810, 5830, 5910, 5930, 6050, 6070, 6110, 6200, 6360, 6650, 6680, 6880, 6890, 6930, 6940, 7010, 7370, 7500, 7510, 7750, 7700, 7850, 7870, 9700.

Губернорите, чиито дистрикти постигнаха повече от 50 процента участие, получиха специално признание от президента Кинрос. Дръжването на почетната грамота на президента има за цел да засили участието на ротарианските клубове в четирите насоки на служене на обществото и в същото време да насърчава личното участие на ротарианците в служене на другите и да повишава изискванията към дейността на Ротари. За да има право да получи почетна грамота, един клуб трябва, в зависимост от големината си, да извърши две до четири поредни пъти във всяка една от насоките на дейност.

Източник: Rotary News Basket, 17.06.1998
Превод: Юлия Кенова

Паст президентът Хърбърт Браун бе сред няколко паст президенти, които сложиха автографи в „Мъдростта на Ротари: размисли върху служенето на обществото“, том II, и „Пол Харис и неговите последователи“

На изложбата „Ротари се грижи - докажи го!“ бяха показани разнообразни клубни проекти.

Ротарианците успяха да погледат състезанията на прочутата автомобилна писта в Индианаполис

SOS „Титаник„: новинарска класика

от Роберто Петис Фернандес

Една неотгавнашна телевизионна екранизация на филма „Тайните на „Титаник“ на Нешънъл Джогеографик Съсайън, както и появяването на нов драматичен филм, базиран върху историята на „Титаник“, засилиха магнетичното въздействие на събитията отпреди осемдесет и шест години. Навярно това магнетично въздействие е главната причина за милионите долари, похарчени в търсене на останките от коработрушението и много по-бъбрече милиони, похарчени за създаването на новия филм.

Параходът „Титаник“ потъна при зори на 15 април 1912 г. в крайбрежието на Нюфаундленд. Той извършваше първото си пътуване от Саутхамптън до Ню Йорк с 2222 пасажери: 325 американски и европейски знаменитости в първа класа; а в другите класи предимно ирландски емигранти, които мечтаели за по-добър живот в Америка.

Само 706 души били спасени от „Карпатия“ осем часа след коработрушението. Те били намерени лежнали в спасителни лодки, плаващи в Северния Атлантук, където температурата на водата тази нощ била минус два градуса по Целзий.

„Титаник“ все още има възпънувано въздействие - осемдесетилетия след трагедията.

Когато следях филма за „Титаник“, си спомних за едно посещение в офиса на „Ню Йорк Таймс“ през 1954 година, когато работех в Ню Йорк Сити. Редакторът Джак Форест даде пресконференция за десетилетия, и по-късно ретивно за отразяването на трагедията, което било смятано за шедевър в журналистиката. От изнесеното

от Джак Форест и по-късно от книгата „Историята на Ню Йорк Таймс: 1851-1951“ успях да науча някои подробности за събитието.

После вечерта на 14 април 1912 г. Кар Ван Анга, главният редактор, сподели както обикновено, пристигнал в офиса да довърши сутрешиото издание за понеделник. Главните събития за цели били убийството в Бруклин; надпреварата за лидерството в Републиканската партия между Теодор Рузвелт и президента Хауърд Тафт; и срутването на покрива на църква в Харингтън парк, Ню Джърси, който убил двама богомолци.

В 1.20 ч. след полунощ сутрешиото издание било готово за печат, когато запъхтял пратеник от телерафа Арман на Джак Пеин, редактор международни новини, спешно съобщение от Асошиейтед прес. Пеин го прочел и го показал на Ван Анга, който подскочил от стола си. В съобщението се казвало: „Kein Reiz NF - неделя вечер, 14 април (АН) - В 10.25 ч. тази вечер параходът „Титаник“ от Уайт Стар Лайн подаде сигнал „СOD“ до спатция „Марconi“ тук и събщи, че се е блъснал в айсберг. Параходът изпънва за незабавна помощ.“

Ван Анга дал разпореждания в своите отдели, редакционен, фотографски, набор и печатница, да бъдат предупредени, че ще има закъснение в приключването на сутрешиото издание. На Джон О'Нийл, отговарящ за макета, било съобщено да махне убогния материал, тъй като Ван Анга възнамерявал да го замени с кратък разказ за историческата на „Титаник“ и последната информация за коработрушението. Няколко часа време и главният редактор, осъзнавайки ва-

люкостта на новината, си давал сметка, че не разполага с достатъчно материал.

Ван Анга се възползвал от репутацията на вестника, за да провери съобщението от Нюфаундленд. Той бил скептичен относно верността на съобщението, тъй като „Титаник“ - гордостта на Британската търговска флота - бил оборудван с най-модерните съоръжения за безопасност и бил смятан за непотоплем.

Новите стъпки обаче се разселили, след като телефонирали на канадските кореспонденти на вестника в Монреал и Халифакс. Те го информирали за сигнала „SOS“, изпратен от „Титаник“ и получен в Кейп Рейс половин час след първото съобщение, и за последвалото мълчание в Северния Атлантик. Ван Анга заключил, че с „Титаник“, е свършено. Впоследствие съобщение изпратено от „Титаник“ станало знаменателно събитие в историята на радио-телеграфията - за пръв път „SOS“ се използвал като зов за помощ.

Други вестници в Ню Йорк и Лондон подхождали по-предпазливо и само съобщили за телеграмата от Кейп Рейс, като похвалили надеждността на „Титаник“. Но Ван Анга, сигурен относно трагедията, „направил удар“.

Докажи наборният и печатният отдел чакали, екипът на вестника започнал да пише отново поподробно за събитията. Намерили всякаква възможна информация за кораба: конструкцията му, технически данни, фотографии от набързо извършените изпитания, разписанието на предстоящите му пътувания и списъка на хората, които се намирали на кораба. Освен това поместили информация за други кораби, които имали проблеми с айсберги и върху карта обозначили хората, намиращи се най-близо до мястото, от което „Титаник“ изпратил последното съобщение.

Цялата тази информация се превърнала в новата водеща тема на броя. Работейки срещу часовника, екипът подготвил и сълюбил новия материал. Когато от наборния отдел идвали коректурите, Ван Анга ги про-

злеждал и одобрявал. Той написал заглавие и заглавие на четири реда: „Новият лайнер „Титаник“ се блъска в айсберга. Потъва до носа в полунощ. Жените - превърлени в спасителни лодки. Последната телеграма в 12.27 ч. след полунощ нечетлива“. Съобщенията от Кейп Рейс се появили в каре със заглавие „Последни новини от потъващия кораб“.

От телефонни разговори с Халифакс и Монреал била получена допълнителна информация относно броя на оцелелите, които може да посмо всеки от потенциалните спасителни кораби. Когато целият този материал бил готов, понеделнишкото издание било завършено и Ван Анга дал нареждане да се печата. „Ню Йорк Таймс“ достигнал до вестникарските сергии и домовете на абонатите, изпреварвайки конкуренцията си по целия свят с един ден.

Любопитен факт е останалата в това историческо издание малка рекламна на Уайт Стар Лайн. В нея се казвало: „Най-големият параход в света, 45 000-тонният „Титаник“ потегля от Ню Йорк. 20 април, 12 ч. на обед.“ По това време „Титаник“ бил на дълното на океана.

Най-големият триумф на тази журналистическа иронична все още предстоял, редакционната колегия на вестника искала не

що повече. Във вторник те вече знаели, че „Карпатия“ бил едновременно кораб, който спасил оцелелите от коработрушението и че той ще пусне котва в пристанището на Ню Йорк в четвъртък в 9 ч. Вечерта.

Неговият капитан отказал да отпъляря на пълнярями, отпосно подробностите около коработрушението и предупредил, че пресата ще бъде допущана на кораба едва след като слезнат всички пасажери. Това щяло да бъде първото късно за петъчното съпътшно издание.

За да улесни работата на репортерите, фотографите и пратениците, редакторът на „Ню Йорк Таймс“ наел цял етаж в хотел „Странг“ на една пресечка от дока и инсталирал четири преки телефонни линии в главния офис, а освен това наел и една флуидия от таксита. На всеки вестник били предоставени само по четири пропуска за пристанището при пристигането на кораба.

В четвъртък следобед Ван Анга и редакторът Артър Грийвс, дали инструкции на репортерите, които имали пропуски за пристанището, и на тези, които щели да интервюират оцелелите пасажери по линията домовете им. Те трябвало да интервюират капитана на „Карпатия“ и радиста - на пристанището или при възможност - на кораба. Трябвало да се направят снимки, а филмите трябвало веднага да се занесат в офиса на „Ню Йорк Таймс“.

Възнамерявали да посветят цялото петъчно издание на „Титаник“, но разполагали само с три часа от приключението на „Карпатия“ до приключението на първото издание. Отново трябвало да работят срещу часовника.

Ван Анга изпратил главния репортер Лжим Спизърс при Джулиелмо Маркони, италианец - изобретател на безжичната телеграфия, който живеел в Ню Йорк. Ван Анга и Маркони били близки приятели. Спизърс помолил Маркони да го вземе със себе си на кораба, защото бил сигурен, че Маркони ще се качи на кораба - радистите на корабите по това време били служители на Маркони.

Късметът им проработил. След дълги разговори с полицията, която едва удържала придесетте хиляди души в района на пристанището, тя пуснала е-и Маркони да мине през тълпата и вломайки з-и Спизърс за новостен мениджър, пуснала и него. Те се срещнали с Харолд Брайд, радиста на „Титаник“, който оцелял след коработрушението. Брайд проплакал: „Г-и Маркони, Филипс е мъртъв. Загина.“

Брайд разказал как радистът Филипс спокойно изпратил първото съобщение до „Карпатия“: „Елате веднага. Натъкнахме се на айсберг. Това е „CQD“, приятел“. В този момент в кабината влязъл командирът Е. Дж. Смит и попитал Филипс какво съобщение е изпратил „CQD“, отвърнал той. Тогава Брайд си спомнил новия код „SOS“. Изпрати „SOS“, Филипс. Това е първият код и може би това ще бъде последният ти шанс да помогнеш“. Минути по-късно било изпратено второто съобщение: „SOS. Елате веднага. Отделението с двигателите е наводнено до бойлерите.“ Това е била причината за внезапното и трагично мълчание на кораба - морето било заляло корабните акумулатори.

По молба на Маркони радистът Брайд разказал подробности за коработрушението и за онова, което бил чул от екипажа и от пътниците, спасени от „Карпатия“. Репортерът погледил в хронологичен ред събитията, които по-късно били отразени на първата страница, а на втора страница била представена драматичната история на Брайд - единствено в този вестник.

Шестнадесет от двадесет и четирите страници на петъчното издание били посветени на бедствието, застигнало „Титаник“. Заглавието гласяло: „706 души следат как „Титаник“ потъва с 1517 човека, оркестърът свирел. Блъска се в айсберг при 21 възела, дъното се откъсва. „Що последвам кораба“, последни думи на капитан Смит. Множество жени предпочели да загинат заедно със съпрузите си.“

Следвайки разказа на оцелелите, Ендикот Гич написал: „В ясна, звездна нощ, в която на мили и мили разсто-

яние се виждало тъмносиньото море, „Титаник“, час след като се олъснал в подводен айсберг с пълна скорост, с носа напред потънал бавно в гроба си на дъното на океана. Оркестърът, стресан на палубата, свирел притиха музика, докато корабът потънал пред погледа на нещастниците, натоварени в спасителните лодки, а останалите пътници и екипаж – точно две претри – стояли на палубата със спокойно примирение, в очакване на последното змурване.“

Умереният език, използван в цялото издание, имал емоционално въздействие. Непокколебимият и обективният разказ, посвещаващ внимателно във фокус драматичните факти, бил по-въздействащ от сензационния начин на писане.

Няколко години по-късно Дан Анга посетил лорд Нортклиф (собственик на „Дейли Мейл“) в Лондон. Посрещайки журналиста, лорд Нортклиф отворил чекмеджето на бюрото си, извадил „Ню Йорк Таймс“ от 19 април 1912 г. и казал: „Ние пазим това като пример за най-съвършеното постижение

в оприазването на новините.“

Бих искал да забърша, капо оключа Ротари в контекста на историята на „Титаник“. Тъй като трагедията се случила в ранните дни на Ротари, не успял да установя дали в това фатално пътуване са участвали ротарианци. Тео Бърнс, дългогодишен редактор на списанието на лондонския клуб „Лънгън Ротариан“ и ревиюшен изследовател, открил един от оцелелите, който спянал ротиарианец.

Франк Голдсмит бил деветгодишен пасажер на „Титаник“ и бил спасен заедно с майка си, макар че баща му загинал. Година по-късно Франк станал член на ротариански клуб в Орландо, Флорида, САЩ, и останал член до смъртта си през януари 1982 г., когато бил на 70-годишна възраст. Какво било желанието му, през април 1982 г. прахът му бил хвърлен в океана, в крайбрежието на Нюфаундленд, където потънал „Титаник“.

Източник: The Rotarian
Превод: Юлия Кенова

Корабът „Джим Килабук“ изважда останки от „Титаник“ от 18.3 м дълбочина с помощта на плаващи балони, пълни с 18.927 л дизелово гориво

ISSN 1310-750X

Service Above Self